

[Glistrup]

fra 1933 og frem til 1973, hvor ydermere det er denne statskasse, der har overtaget de opgaver, der er tale om, og hvor de midler, der er tale om, bliver administreret udelukkende af personer, som udpeges af det offentlige og derfor reelt udpeges, men bare ved indirekte valg i forhold til de mennesker, som bliver valgt ved offentlige valg. Vi foreslår, at midlerne nu skal administreres direkte under folketinget, nemlig som en del af statskassen.

Det er fuldstændig at overdrive sin argumentation at sige, at retsgrundlaget skrider, fordi man vil afskaffe disse ekstra pamperben – for det er jo det, der er tale om – for de mennesker, der sidder i Helsefondens bestyrelse. Den eneste forskel vil være, at de mennesker får lidt mindre ekstra honorering.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal blot udtrykke min tilfredshed med, at jeg ikke opfyldte de saglige kvalitetskrav, som hr. Glistrup omtalte, og som jo kun hr. Glensgård opfyldte.

Socialministeren (Erling Jensen):

Hr. Glistrup var så elskværdig at understrege, at hvis man ikke havde Helsefonden, måtte et flertal i dette ting beslutte, hvordan man ville løse tilsvarende opgaver. Så er det da glædeligt, at vi kan gøre det endnu lettere ved at konstatere efter den manglende opbakning, hr. Glistrups forslag har fået fra alle sider, at der er et flertal i dette folketing for at løse disse opgaver på den måde, de er løst på ved Helsefonden.

Hr. Glistrup havde lidt travlt med, at jeg havde slået et bestemt tema an, nemlig det tema, at der ikke er tale om offentlige midler, men om penge, der efter aftale med repræsentanter for de anerkendte sygekasser er indgået i fonden. Det er rigtigt, at det er et tema, hr. Glistrup, men det er et rigtigt tema, som passer med kendsgerningerne, hvorimod hr. Glensgårds og hr. Glistrups utiltalende inddragelse af udtryk som »bengnaveri« og »ekstra pamperben« også er et meget typisk tema for fremskridtspartiet, men til gengæld forkert, idet der ikke er nogen honorering forbundet med hverken formandskab eller bestyrelsesjob. Nu De, hr. Glistrup!

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg tror nu nok, at de mennesker, som bliver valgt ind i Helsefondens bestyrelse, ikke ligefrem bliver tvunget ind i det. Der er selvfølgelig fordelene knyttet til at sidde i den slags bestyrelsesjob. Om det så er skattepligtige beløb, de får udbetalt, eller de får det som en slags skattefupforetagende med, at de kan deltage gratis i kongresser og middage osv., ved jeg ikke, men vi er jo så vant til, at pamperen får deres penge på en sådan måde, at de kan omgå landets skattelove, og jeg forstår altså på socialministeren, at det også gælder i dette tilfælde, men det gør det bestemt ikke mere tiltalende, at dette skulle være baggrunden.

Så er det selvfølgelig dejligt at høre, at vi er enige med fru Lilli Gyldenkilde. Det var helt rigtigt, hvad hun sagde.

Glensgård (FP):

I håb om, at socialministeren nu har fået luft i lungerne igen, vil jeg gerne spørge ham, om han kan bekræfte, at formanden eller medlemmer checker af, hvordan det går med de midler, man nu f. eks. sender ned til de varme lande. Man kunne forestille sig, at det var en forholdsvis behagelig tur at komme 8–14 dage derned og kigge på de ting. Mon socialministeren kan bekræfte dette? Jeg håber, han har luft til det.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg kan til enhver tid give både hr. Glensgård og hr. Glistrup enhver oplysning om, hvordan Helsefondens midler anvendes. Jeg kritiserede, at de herrer brugte udtryk som ekstra pamperben og bengnaveri, og nu søger begge de herrer med halen mellem benene at forklare, at de mente ikke honorarer. Jo, det gjorde de herrer, de mente honorarer. Enhver ved, at mennesker får deres udgifter dækket, hvis de har særlige udgifter i forbindelse med et job; men det, hr. Glistrup og hr. Glensgård åbenbart nægter at tro med deres særlige indstilling, er, at der findes mennesker, der af interesse for en sag, der er af betydning for andre, er villige til at påtage sig en arbejdsopgave af den art. Jeg tror gerne, at hverken hr. Glensgård eller hr. Glistrup er af de typer, men jeg glæder mig over, at de dog alligevel findes.